

جین بیوکنن
ترجمہ ی پروین علی پور

دشکرم؛ از تہ دل

www.ketab.ir

جین، بیوکنن، Buchanan, Jane
مَشکرم؛ از ته دل / نوشته‌ی جین بیوکنن ترجمه‌ی پروین علی‌پور
تهران: افق، ۱۳۹۵.
۱۲۸ ص.
زمان نوجوان: ۶۰
978-600-353-286-1

فیبا
عنوان اصلی: Gratefully Your's, c 1997
داستان‌های کودکان (آمریکایی) -- قرن ۲۰ م.
علی‌پور، پروین، ۱۳۳۹ - مترجم
Ps ۳۵۵۳ / ۶۴ و ۱۳۹۵ م ۲
۸۱۳/۵۴
۴۵۲۱۹۶۳

سرشناسنامه
عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
فروست
شابک
وضعیت فهرست‌نویسی
یادداشت
موضوع
شناسه افزوده
رده‌بندی کنگره
رده‌بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی

این کتاب بیش‌تر از سوی نشر افق در چهارنوبت و با قطع پالتویی منتشر شده است.

مَشکرم؛ از ته دل

زمان نوجوان: ۶۰

نویسنده: جین بیوکنن

مترجم: پروین علی‌پور

ویراستار: مژگان خلهر

صفحه‌آرایی و نسخه‌برداری: اتلیه شرافه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۵۳-۲۸۶-۱

چاپ اول: ۱۳۹۵، ۱۵۰۰ نسخه

لیتوگرافی: خاورمیانه • چاپ و صحافی: ایما، تهران

کلیه حقوق چاپ و نشر این اثر برای مؤسسه‌ی نشر افق محفوظ است.
هر گونه استفاده از کتاب‌آرایی و عناصر آرایشی و نیز هر و تولید دوباره‌ی
آن به هر شکل و شیوه از جمله چاپی، کپی، صوتی، تصویری و الکترونیکی
بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر پیگرد قانونی دارد.

۸۵۰۰ تومان

افق
نشر

تهران، ص.پ. ۱۱۳۵ - ۱۳۱۴۵

تلفن ۶۶۴۱۳۳۶۷

www.ofoqco.com

info@ofoqco.com

یادداشت نویسنده

بین سال‌ها ۸۵۴ و ۱۹۲۹ بیش از ۱۵۰,۰۰۰ کودک بی سرپرست و بدسرپرست، به هوای یافتن رندگن حداثه، سوار "قطارهای یتیمان" شدند. مسئولان دولتی آن‌ها را از نیویورک و برستون سوار قطارها می‌کردند تا برای اقامت در خانه‌ی روستاییانی که مایل به نگه‌دارشان بودند، راهی مناطق روستایی نواحی شمال مرکزی و جاهای دیگر شوند.

آغازگر این جنبش در نیویورک، پاز روحانی، چارلز لورینگ بریس، بانی سازمان حمایت از کودکان بود و قصد داشت از جمعیت کودکان آواره در شهرهای بزرگ بکاهد. در همان حال که بسیاری از این کودکان یتیم اعتراف کرده‌اند به زندگی بهتری دست یافته‌اند، عده‌ای دیگر شایسته کرده‌اند که نه تنها به آن‌ها رسیدگی نشده است، بلکه مورد آزار و اذیت هم قرار گرفته‌اند. تعداد زیادی از مسافران این قطارها و نیز فرزندان و نوه‌هایشان در تمام عمر در جست‌وجوی خانواده‌های واقعی‌شان بوده‌اند. اما خیلی‌ها هم راضی و خشنود از وضعیت خود، هرگز در پی یافتن آن‌ها نبوده‌اند. در هر حال، گذشته از پیامدهای مختلف این جنبش، ماجرای "قطارهای یتیمان" به صورت بخش شگفت‌آوری از تاریخ قومی این کشور در آمده است. امروزه، صدها مسافر

سال‌های آخر آن قطارها هنوز زنده‌اند و سرگذشت‌های خود را به طور مرتب با هم در میان می‌گذارند.

داستان متشکرم؛ از ته دل! گرچه داستانی تخیلی است، تجربیات قهرمانانش شباهت‌های زیادی با تجربیات مسافران "قطارهای یتیمان" دارد. تحقیقات لازم برای نوشتن این کتاب را "جامعه‌ی وارثان قطار یتیمان آمریکا" انجام داده است.

آنی بستن بوجک، داره می‌آد خونه‌ی ما
بمونه،

ظرفامونو بشوره، سبزه ده

بتکونه،

أتا قارو جارو کنه

مرغامونو کیش بکنه، بخاری رو آتیش بکنه،

نون بپزه، آب بیاره،

تا خرچشو در بیاره!

تازه، همین که شب بشه،

بساط شام برچیده شه،

ما بچه‌ها، دور بخاری لم بدیم،

گوشامونو تیز کنیم، چشمامونو ریز کنیم،

کیف ببریم، حفظ کنیم،

از قصه‌های آنی،

که می‌گه از جادوگری، جنّ و پری،
لولوخرخره، که آدمویه لقمه‌ی چپ می‌کنه،
اگه که آدم...
زب و زرنگ
ن‌شه!

جیمزویت کامب رایلی^۱

«آنی، یتیم کوچک» (۱۸۸۳)

۱. James Whitcomb Riley: او این شعر را در چند بند و به زبان محاوره‌ای سروده است. از این رو این بند به زبان محاوره‌ای و به صورت آزاد ترجمه شده است - م.